

Anul al-XVIII-lea, Nr. 458

22 iunie 2025

Duminica a II-a după Rusalii

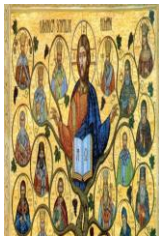
-a sfinților români-

**Parohia Vovidenia
Galați**

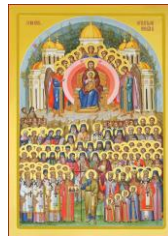
– **buletin duhovnicesc bilunar**

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

ICOANA ȘI APOSTOLUL DUMINICII A II-A DUPĂ RUSALII

**2025 - „Anul omagial al
Centenarului Patriarhiei
Române” și „Anul comemorativ
al duhovnicilor și
mărturisitorilor ortodocși
români din secolul al XX-lea”**

„Fraților, mărire, cinste și pace oricui face binele: iudeului mai întâi, și elinului. Căci nu este părtinire la Dumnezeu! Câți, deci, fără lege au păcătuit, fără lege vor și pieri; iar câți au păcătuit în lege, prin lege vor fi judecați. Fiindcă nu cei ce aud legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea vor fi îndreptați. Pentru că, atunci când păgânii, care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt lor înșiși lege; ceea ce arată fapta legii scrisă în inimile lor, prin mărturia conștiinței lor și prin judecățile lor, care îi învinovătesc, sau îi și apără, în ziua în care Dumnezeu va judeca, prin Iisus Hristos, după Evanghelia mea, cele ascunse ale oamenilor“. (Romani 2, 10-16)

„Fraților, dacă este ceva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi. În numele lui Hristos, așadar, ne înfățișăm ca mijlocitori, ca și cum Însuși Dumnezeu v-ar îndemna prin noi: Vă rugăm, împăcați-vă cu Dumnezeu! Fiind, dar, împeună lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu. Să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoie, în strămtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi, în curăție, în cunoștiință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică, în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a dreapta și cele de-a stânga, ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne, ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind, ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc. Deci, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi“. (II Corinteni 5, 17, 20; 6, 1, 3-7, 10; 13, 11)

ÎNĂLTĂREA DOMNULUI ȘI ZIUA EROILOR – MOMENT DE POMENIRE ȘI RECUNOȘȚINȚĂ

Joi, 29 mai 2025, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, comemorarea eroilor în ziua Praznicului „Înălțarea Domnului“, ne-a adunat pe toți la monumentul eroilor din primul război mondial, situat la intersecția de la Gara CFR. Credincioșii Parohiei Vovidenia au pregătit cu mare drag pachete (mulțumim Florina DOMNIȚANU și Elena Corina MIHAI) pentru elevii Liceului de Arte „Dimitrie Cuclin“ însoțiți de doamnele învățătoare Delia COCOȘ și Brândușa PURCARU și cei ai Școlii Gimnaziale nr. 25, însoțiți de prof. Rodica SANDU.

Slujba de pomenire a fost săvârșită de cei doi preoți cu cântărețul bisericesc, secondat de corul cu voci minunate al elevilor.

Doamna Aurelia HMELNIȚCHI ne-a recitat poezii patriotice iar apoi toți cei prezenți, pătrunși de fiorul momentului înălțător, am interpretat Imnul eroilor.

Să ne țină Dumnezeu uniți în cuget și simțiri!

(Preot Gabriel-Ioan Pelin)

FIERE DE ALBINE

„Un om care performează nu va performa la nesfârșit. Un om care eșuează nu va eșua la infinit. Acum mai mulți ani, privind la o ceremonie de decernare a medaliilor la Jocurile Olimpice, am fost surprins de expresia aflată pe figura medaliatului cu argint: părea captiv într-o melancolie densă, aflată dincolo de puterile sale de a o alunga sau limita. M-am uitat apoi fugitiv spre medaliatul cu bronz - avea un zâmbet aproape la fel de larg precum cel al medaliatului cu aur. Așadar, argintul valora pentru competitorul care îl câștigase mai puțin decât valora bronzul pentru celălalt competitor. Și totul pentru că ambii aveau alt termen de comparație. Primul își compara argintul cu aurul învingătorului, celălalt își compara bronzul cu neantul tuturor concurenților care speraseră la medalii și plecaseră acasă cu mâna goală. Primul pierduse în lupta pentru aur și de aceea lua argintul. Cel de-al doilea învinsese și de aceea lua bronzul, chiar dacă pierduse inițial trenul pentru lupta la aur. În mod paradoxal, argintul este întotdeauna medalia învinsului, a locului doi, a celui care va fi veșnic menționat drept cel care a pierdut în comparație cu strălucirea nestinsă a învingătorului care a plecat acasă cu aurul.

Oamenii care performează constant sunt asemenea albinelor productive. Ne place să credem că acești oameni pot obține rezultate indiferent de mediu, de persoanele din jur, de piedicile întâmpinate sau nu în cale. Însă Scriptura este clară: „Și iarăși am văzut sub soare că

izbânda în alergare nu este a celor iuți și biruința a celor viteji, și pâinea a celor înțelepți, nici bogăția a celor pricepuți, nici faima pentru cei învățați, căci timpul și întâmplarea întâmpină pe toți“ (Eccleziastul 9, 11). Așadar, sunt zile în viață când aurul ajunge la gâtul altor persoane, apoi vin zilele în care pierzi și bronzul, iar în cele din urmă închei prin a participa la concursuri știind de dinainte că nu vei ajunge departe. Ți-ai pierdut motivația, devii uzat mental, nu mai reușești să te focusezi, simți că ți-ai pierdut busola, subperformezi constant, iar eșecurile încep să se adune. Când se întâmplă toate acestea, „mierea“ performanței se transformă în „fierea“ eșecului. Dintr-o albină productivă devii o albină amortită, care nu-și poate ajuta stupul, poate pentru că nu mai slujește așa cum trebuie acestuia, sau poate pentru că stupul în sine începe să își piardă eficiența și se îndreaptă spre disoluție.

Și totul începe cu ziua în care iei argintul, nu aurul.

Când Winston Churchill a ajuns pentru prima dată prim-ministrul Marii Britanii în 1940, nimeni nu anticipa cât de bine urma să performeze. Fără el, cu siguranță Marea Britanie ar fi avut puține șanse să obțină rezultatele uluitoare pe care le-a avut în războiul cu Germania nazistă dominantă, mai bine înarmată și cu un moral de fier. Churchill, la cei 66 de ani ai săi, s-a dovedit zidul de nepătruns din fața lui Hitler și a erodat, de fapt, convingerea generală că acesta din urmă este de neînving. Rezistența britanică a fost cea care a ridicat moralul întregii Europe în vreme de mare cumpănă. Și totuși... În 1945, după încheierea celui de-Al Doilea Război Mondial, în Marea Britanie au avut loc alegeri pentru fotoliul de prim-ministru. Churchill, după cei cinci ani de leadership apreciat în întreaga lume, a candidat pentru un nou mandat.

A pierdut.

Da, ați citit bine. Churchill a pierdut alegerile. Avea deja 71 de ani. Nimeni nu se mai gândea acum la el. Toți își spuneau că vremea lui trecuse. Dar Churchill nu era omul care să renunțe. În 1951, la 77 de ani, a câștigat un nou mandat de prim-ministru, funcție pe care urma să o ocupe până în 1955. Mierea nu s-a transformat în fier. Eșecul nu l-a transformat într-un pierzător pe termen lung.

De aceea, ori de câte ori întâlnim oameni buni care se află în derivă, să le arătăm partea frumoasă a eșecului și să-i avertizăm în ceea ce privește vertijul amețitor al succesului. Dacă nu vom pune pe seama lui Dumnezeu reușitele noastre, acestea vor fi mai târziu pietrele de moară care ne vor trage după ele în adâncuri - câți nu spun uitând de Dumnezeu: „ce am fost și ce-am ajuns?“ Dacă nu vom înțelege lecțiile eșecurilor noastre, ele se vor înlănțui în jurul nostru și nu ne vor mai permite să facem nimic.

Trăim toți ca albinele în stup. Trebuie să aducem lucrarea noastră pentru ca întregul stup să funcționeze corect. Să producem miere, nu fiere. Mierea virtuților, nu fierea păcatelor. Dar nu vom reuși să o facem dacă ne concentrăm doar asupra noastră, fără a privi asupra întregului, și dacă atunci când vin perioadele dificile argintul ni se pare prea puțin în comparație cu aurul.

Doar cine știe să sufere și să învețe din eșec va ști cu adevărat și cum să se bucure de victorii, mulțumind lui Dumnezeu“.

(Pr. Adrian Agachi, Ziarul *Lumina*, 18 Iunie 2025)

1 Iunie – Ziua Copilului SĂRBĂTORITĂ CU BUCURIE ȘI CREDINȚĂ ÎN FAMILIA PAROHIEI VOVIDENIA!

Ziua Internațională a Copilului este sărbătorită în România la data de 1 iunie, ca și în alte aproximativ 50 de țări. Sărbătoarea are origini la Conferința mondială pentru bunăstarea copiilor de la Geneva (1925).

Biserica noastră a primit și anul acesta pe părinți cu copii, care au venit pregătiți și s-au împărtășit cu Sfintele Taine, participând la Sfânta Liturghie.

După citirea cuvântului de binecuvântare adresat de Părintele Patriarh Daniel, din care am reținut că „Familia este „biserica de acasă“, în care copilul simte iubirea părintească a lui Dumnezeu“, copiii au fost miruiți apoi am ieșit în curtea bisericii, unde doamnele din Comitetul Parohial au pregătit o masă, binecuvântată de preoții bisericii noastre.

Ne-am bucurat ca în mijlocul nostru să avem și familii ucrainene, departe de casă, dar adunați în mijlocul nostru. Doamna prof. Ileana Leon, reprezentanta Comunității ucrainene din Galați a dat o mână de ajutor și a umplut mesele cu bunătăți.

Elevi de la „Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin“ au antrenat pe cei mici, atrăgându-i la diverse jocuri, face painting, etc.

Dorim tuturor copiilor, de toate vârstele ani rodnici, iar Bunul Dumnezeu să ne dăruiască bucuria și inocența copilăriei, pentru a putea moșteni Împărăția Cerurilor!

(Preot Pelin Gabriel-Ioan)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009, jud. Galați;

Capela Parohială: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009;

Cantina parohială: Galați, str. Al. I. Cuza, nr. 31, cod poștal 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Preot Gabriel-Ioan PELIN: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro